

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Ombudsmand
Gammel Torv 22
1457 København K

Dato: 27 OKT 2014
Kontor: Kontoret for Håndhævet
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Anne Daghholm Wind
Sagsnr.: 2014-949-0429
Dok.: 1247017

1. Folketingets Ombudsmand har ved brev af 30. juni 2014 anmodet Justitsministeriet om at få tilsendt kopi af akterne i sagerne vedrørende afslag på opholdstilladelse og udsendelse af de [redacted] statsborgere, [redacted] og hendes barnebarn [redacted]. Ombudsmanden har endvidere anmodet om at få tilsendt en kopi af ministeriets besvarelse af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitikks spørgsmål nr. 132, når dette foreligger.

Justitsministeriet vedlægger på baggrund af Folketingets Ombudsmands forespørgsel kopi af sagens akter.

Justitsministeriet har i forlængelse af ombudsmandens henvendelse anmodet Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet om en redegørelse i den konkrete sag, idet ministeriet var af den opfattelse, at der kunne være sket fejl i forbindelse med behandlingen af sagen i 2011.

2. Udlændingestyrelsen har i den forbindelse bl.a. oplyst følgende:

"1. Sagsfremstilling

[redacted] indrejste i Danmark den 17. marts 2010 sammen med sit barnebarn [redacted] og søgte asyl. Hun rejste imidlertid videre til Sverige, hvor hun den 23. marts 2010 søgte om asyl.

Danmark accepterede den 15. april 2010 at tage hende tilbage i medfør af Dublin-forordningen.

Migrationsverket i Sverige meddelte den 12. maj 2010, at [redacted] og hendes barnebarn var forsvundet, og at tilbageførsen til Danmark måtte udskydes til senest den 15. oktober 2011.

Den 4. marts 2011 søgte [redacted] på ny om asyl i Danmark, idet hun var genindrejst i Danmark.

Den 16. marts 2011 besluttede styrelsen, at [redacted] skulle anses for ledsaget af [redacted], der havde fremlagt kopi af en afgørelse af 1. september 2003 fra Center for Social og Arbejde i [redacted] Kommune, [redacted] hvorved hun officielt udpegedes som værg for barnet.

Den 18. marts 2011 meddelte Udlændingestyrelsen hende afslag på asyl i åbenbart grundløs haster-proceduren. Afgørelsen omfattede også barnet [redacted]. Udrejsefristen blev fastsat til straks. Afgørelsen blev forkyndt for [redacted] den 10. maj 2011.

Den 7. juli 2011 modtog styrelsen en henvendelse fra Asylcenter [redacted] med anmodning om, at barnet blev vurderet som værende uledsaget, da man fandt, at [redacted] ikke var i stand til at tage sig af [redacted].

Den 8. juli 2011 oplyste Asylcenter [redacted] endvidere, at personalet på centret var meget bekymrede for [redacted] og havde foretaget flere indberetninger til [redacted] Kommunes sociale myndigheder.

Styrelsen oplyste den 8. juli 2011 til Asylcenter [redacted] at man anså [redacted] for ledsaget af [redacted], og at der på den baggrund ikke ville blive foretaget en ny ledsagevurdering. Styrelsen oplyste endvidere, at man havde lagt oplysningerne om de familiemæssige forhold til grund og ikke fandt grundlag for at oversætte eller sæghedsvurdere det fremlagte dokument vedr. værgemål.

Røde Kors forhåndsorienterede ved e-mail af 8. september 2011 Udlændingestyrelsen (Forsøgelseskontoret) om forråndsbeslutning i [redacted] Kommune angående anbringelse uden for hjemmet m.m. af [redacted] pr. 8. september 2011. Røde Kors oplyste samtidig, at afgørelsen ville blive forelagt kommunens Børne- og Ungendvalg den 14. september 2011.

Ved brev af 27. september 2011 meddelte [redacted] Kommune Udlændingestyrelsen, at [redacted] siden 8. september 2011 havde været anbragt på institution uden samtykke fra [redacted]. Det oplystes endvidere, at [redacted] havde advist bekymrende adfærd, idet [redacted] havde truet med kniv og havde optrådt seksuelt grænsoverskridende over for mindre børn. Der var endvidere mistanke om, at [redacted] havde slået barnet. [redacted] Kommune oplyste endvidere i brevet, at man vurderede, at [redacted] skulle blive i Danmark og ansøgte på den baggrund om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til både [redacted].

Den 3. oktober 2011 meddelte det tidligere Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration [redacted] afslag på humanitær opholdstilladelse.

Den 12. oktober 2011 oplyste [redacted] Kommune til styrelsen bl.a., at [redacted] Kommune havde fået vurderet, at værgemålsdokumentet var ægte.

Den 12. oktober 2011 traf styrelsen (1. Asylkontor) afgørelse om at afvise, at ansøgningen om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kunne indgives her i landet, jf. udlændingelovens dagældende § 9 c, stk. 5 (nu § 9 c, stk. 6). Styrelsen henviste i afgørelsen til, at [redacted] ikke havde lovligt ophold i Danmark, og at styrelsen ikke fandt, at der forelå oplysninger om sådanne forhold, at ansøgningen som følge af Danmarks internationale forpligtelser alligevel kunne indgives her i landet. Styrelsen oplyste i afgørelsen, at det fortsat påhvilede [redacted] at udrejse af landet straks.

Den 13. oktober 2011 oplyste Rigspolitiet til styrelsen, at udsendelsen af [redacted] var planlagt til den 18. oktober 2011, at [redacted] var tvangsfjernet af [redacted] Kommune, og at [redacted] gerne ville blive i Danmark, hvis hun kunne få samkvem med [redacted]. På den baggrund anmodede Rigspolitiet om oplysninger om, hvorvidt der forelå udsendelsehindringer i sagen.

Den 17. oktober 2011 oplyste styrelsen (1. Asylkontor) til Rigspolitiet, at der ikke forelå udsendelsehindringer i sagen.

Det fremgår af Rigspolitiets rapport af 18. oktober 2011, at Rigspolitiet den 18. oktober 2011 hentede [redacted] på institutionen, hvor [redacted] var anbragt, med henblik på udsendelse til [redacted] samme dag.

Ved brev af 27. oktober 2011 søgte Røde Kors om dækning af udgifterne til [redacted] anbringelse for perioden 8. september 2011 til og med den 30. november 2011. Der blev herudover søgt om fortsat godkendelse af støtteperson i klub og på centeret som et alternativ til anbringelse uden for hjemmet i perioden fra den 20. august 2011 og frem til 4. september 2011, dækning af udgifter til overvåget og ledsaget samvær samt dækning af udgifter til advokatbistand i forbindelse med møder i Børne- og Ungevalget i [redacted] Kommune.

Udlændingestyrelsen modtog med ansøgningen kopi af afgørelser fra [redacted] Kommune om iværksættelse af anbringelsen samt kopi af den rapport om [redacted] som blev udfærdiget i forbindelse med anbringelsen.

Det fremgår af de fremsendte bilag til ansøgningen, at formanden for Børne- og Ungeudvalget i [redacted] Kommune den 8. september 2011 traf beslutning om at anbringe [redacted] uden for hjemmet til undersøgelse på en institution i medfør af servicelovens §§ 51 og 75. Der blev endvidere truffet afgørelse om overvåget samvær og brev-, telefon- og mailkontrol. [redacted] blev samme dag anbragt på behandlingshjemmet [redacted].

Det fremgår af beslutningen, at [redacted] Kommune har modtaget flere underretninger fra Asylcenter [redacted] angående bekymring for [redacted] trivsel, herunder indberetninger om, at [redacted] har truet med kniv, er involveret i hærværk og tyveri, og at [redacted] har optrådt seksuelt grænseoverskridende over for mindre børn. Der er endvidere modtaget indberetninger om, at [redacted] har oplyst, at [redacted] gentagne gange har slået [redacted] hvilket hun dog har benægtet.

Det fremgår videre af beslutningen, at der er udarbejdet en led-sagervurdering af en psykolog, som konkluderer, at [redacted] har behov for et socialpædagogisk behandlings- og skoletilbud, samt at [redacted] ikke vil være i stand til at understøtte en behandling af [redacted] men nærmere forstyrrer denne, idet hun forsøger de konkrete problemer.

Der er herudover fra psykolog i Røde Kors-regi fremlagt en udtalelse om, at [redacted] har behov for rammer med struktur, ro og forudsigelighed for, at det vil være muligt at foretage en valid vurdering af [redacted] kognitive og behandlingsmæssige behov. Det er på denne baggrund [redacted] Kommunes vurdering, at en ambulans undersøgelse af [redacted] ikke vil være tilstrækkelig, og der er derfor forsøgt indhentet samtykke fra [redacted] til undersøgelse udenfor hjemmet. [redacted] har ikke ønsket at samarbejde herom.

[redacted] Kommune konkluderer på baggrund af ovenstående, at det er nødvendigt at undersøge, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på [redacted] sundhed og udvikling.

Det er kommunens vurdering, at der er behov for en undersøgelse under ophold på en institution for at kunne vurdere [redacted] funktionsniveau, når [redacted] er adskilt fra [redacted]. Endvidere er det kommunens vurdering, at der er overhængende risiko for, at [redacted] forsvinder med [redacted] for at undgå en tvangsundersøgelse, inden sagen kan tages op på et ordinært møde i Børne- og Ungeudvalget. Der træffes derfor samtidig beslutning om overvåget samvær, brev-, mail- og telefonkontrol samt anonymisering af [redacted] opholdssted overfor [redacted] og hendes netværk.

Det fremgår videre af de vedlagte bilag, at Børne- og Ungend-
valget i [redacted] Kommune den 20. september 2014 endeligt
godkendte beslutningen om gennemførelse af en undersøgelse
af [redacted] under ophold på institution i maksimalt 8 uger i
henhold til servicelovens § 51, uden samtykke fra [redacted]
[redacted] samt at der i henhold til servicelovens § 71, stk. 3, 1. pkt.,
skulle iværksættes overvåget samvær, brev-, mail- og telefon-
kontrol samt anonymisering af [redacted] opholdssted over-
for [redacted] og hendes netværk.

Der er til ansøgningen endvidere vedlagt kopi af beslutning af
14. oktober 2011 fra [redacted] Kommune, hvoraf det fremgår, at
kommunen har truffet afgørelse om, at [redacted] kunne få
oplyst, hvor [redacted] opholdt sig i forbindelse med den
iværksatte undersøgelse af [redacted] men at kommunen
samtidig oplyste [redacted] om, at dette ikke gav hende ad-
gang til at besøge eller kontakte [redacted] uden for det aftal-
te samvær. [redacted] Kommune opretholdt herudover det over-
vågede samvær og brev-, mail- og telefonkontrollen.

Der er endvidere til ansøgningen fremlagt kopi af den rapport,
som behandlingshjemmet [redacted] den 20. oktober 2011
fremsendte til [redacted] Kommune vedrørende undersøgelse af
[redacted]

Det fremgår af rapporten, at [redacted] lider af en gennem-
gribende garderet og undgående holdning til sine omgivelser,
som forhindrer [redacted] i at indgå i meningsfulde relationer til an-
dre og at denne følelsesmæssige fejludvikling medfører massi-
ve adfærdsmæssige og skolemæssige vanskeligheder. [redacted]
kognitive niveau er vanskeligt at fastslå, men det kan ikke ude-
lukkes, at [redacted] trods en eventuel gennemsnitlig primær begavel-
se har vanskeligheder med konkrethed i tænkningen samt van-
skeligheder ved visuel perception, analyse og organisering.

Det fremgår af rapporten vedrørende observationerne af sam-
været med [redacted] at kontakten har vist glimt af gensidig
omsorg og bekymring og fornemmelse af et vist sammenhold,
men at samværet overvejende har været præget af indholdel-
sesmæssig tomhed. Det fremgår vedrørende [redacted] at
hun har samarbejdet i undersøgelsen, men har vist overrasken-
de lidt interesse i at høre om, hvordan [redacted] oplever sin
situation.

Det fremgår endvidere af rapporten, at [redacted] stærkt be-
kymrende seksualiserende adfærd i sammenhæng med [redacted]
svage situationsfornemmelse gør, at [redacted] har et særligt behov
for at blive beskyttet mod seksuel udnyttelse og prostitutions-
lignende forhold.

Endvidere konkluderes det, at [redacted] kun i ringe omfang formår at indleve sig i [redacted] problemer og komme [redacted] i møde på en tilstrækkelig hjælpsom måde.

Sammenfattende anbefales, at [redacted] tilbydes miljøterapeutisk behandling i døgnregi med henblik på at afhjælpe [redacted] følelsesmæssige, sociale og faglige vanskeligheder, og at specialundervisning bør indgå som en integreret del af døgnbehandling. Endvidere anbefales samvær med [redacted] hver 14. dag i 2 timer med henblik på, at [redacted] kan beholde sin tilknytning til moren og sin kulturelle baggrund, og at behovet for overvågning af samværet må bero på en vurdering af risikoen for bortførelse.

Den 3. november 2011 oplyste styrelsen (Ægtefællekontoret) til [redacted] Kommune, at styrelsen havde taget ansøgningen om opholdstilladelse af 27. september 2011 under behandling, og at [redacted] havde ret til at opholde sig i landet under sagens behandling.

Ved brev af 25. november 2011 anmodede styrelsen (Ægtefællekontoret) [redacted] Kommune om at se bort fra brevet af 3. november 2011, idet styrelsen allerede havde taget stilling til ansøgningens indgivelse den 12. oktober 2011.

Udlændingestyrelsen (Forsørgelseskontoret) godkendte den 3. januar 2012 udgifterne til anbringelse af [redacted] dog med undtagelse af udgifterne til advokatbistand i forbindelse med møder i Børne- og Ungeudvalget i [redacted] Kommune.

Ved brev af 9. januar 2012 rettede [redacted] Kommune henvendelse til styrelsen på baggrund af erfaringerne i sagen. [redacted] Kommune anmodede styrelsen om at udarbejde retningslinjer for kommunerne i sager om tvangsbragte børn, hvor familien skulle udsendes. [redacted] Kommune udtrykte utilfredshed med, at styrelsen efter udsendelsen af [redacted] den 3. november 2011 havde truffet afgørelse om, at de kunne blive i Danmark, mens man den 12. oktober 2011 havde truffet afgørelse om at afvise ansøgningen om opholdstilladelse.

2. Bemærkninger

Udlændingestyrelsen finder efter en fornyet gennemgang af sagen, at styrelsen burde have tilladt, at ansøgningen af 27. september 2011 om opholdstilladelse til [redacted] efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, blev indgivet her i landet, jf. udlændingelovens dagældende § 9 c, stk. 5 (nu § 9 c, stk. 6), idet hensynet til barnets tarv talte herfor.

Styrelsen finder således, at der på baggrund af de i sagen foreliggende oplysninger er grundlag for at antage, at [redacted]

kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Styrelsen lægger i den forbindelse vægt på, at [redacted] Kommune vurderede, at der var grundlag for at opretholde anbringelsen uden samtykke fra [redacted]

Styrelsen finder tilsvarende, at der er grundlag for at vurdere, om [redacted] kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Vurderingen vil tage udgangspunkt i de hensyn, der har fundet udtryk i det tidligere integrationsministeriums notat af 22. juni 2011 om samspillet mellem udlændingelovens regler, de familieretlige regler og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8 i relation til meddelelse af opholdstilladelse til forældre til herboende børn, som er anbragt uden for hjemmet.

Styrelsen vil som led i den fornyede sagsbehandling kontakte de pågældende for at indhente yderligere oplysninger, herunder om deres aktuelle situation og ønsker om at vende tilbage til Danmark.

Styrelsen vil orientere [redacted] Kommune om ovenstående og besvare brevet af 9. januar 2012.

Udlændingestyrelsen anser det som særdeles beklageligt, at styrelsen den 27. september 2011 afviste at lade ansøgningen indgive her i landet.

Udlændingestyrelsen har bl.a. på baggrund af den konkrete sag taget initiativ til at udarbejde præcise retningslinjer for håndtering af sager, der vedrører tvangsanbragte børn."

En kopi af Udlændingestyrelsens redegørelse af 8. september 2014 vedlægges.

3. Rigspolitiet har bl.a. oplyst følgende:

"1. Sagens faktiske omstændigheder:

Ved Udlændingestyrelsens afgørelse af 18. marts 2011 blev udlændingene meddelt endeligt afslag på asyl, efter at asylsagen havde været behandlet i proceduren for åbenbart grundløse asylansøgninger. Det blev samtidig besluttet, at udlændingen skulle udrejse straks.

Den 10. maj 2001 forkyndte Rigspolitiet Udlændingestyrelsens afgørelse af 18. marts 2011 for [redacted]. Hun oplyste i den forbindelse, at hun og hendes barnebarn, [redacted] ønskede at medvirke til en udsendelse til [redacted] såfremt hun ikke blev meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9b, stk. 1.

I forbindelse med udrejsekontrol hos Rigspolitiet den 28. juli 2011 oplyste [redacted], at hun og [redacted] fortsat ønskede at medvirke til en udsendelse til [redacted], når hun havde modtaget deres [redacted] pas. Hun oplyste samtidigt, at hun ville modtage passene inden for de næste 2-3 uger.

Den 27. september 2011 modtog Rigspolitiet materiale fra [redacted] Kommune, hvor [redacted] Kommune orienterede om, at de på vegne af udlændingene samme dato havde ansøgt Udlændingestyrelsen om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, og på den baggrund havde anmodet om udsættelse af udrejsefristen. Baggrunden herfor var, at [redacted] var indlogeret til undersøgelse på en institution. [redacted] Kommune vedlagde i den forbindelse materiale, hvoraf fremgår, at næstformanden for Børn og Ungendvalget den 14. september 2011 traf en foreløbig afgørelse omkring tvangsundersøgelse af [redacted] jf. lov om social service § 75, stk. 1. Det fremgår videre af materialet, at næstformandens beslutning blev forelagt Børn og Ungendvalget den 20. september 2011, som samme dato endeligt godkendte, at der skulle gennemføres en undersøgelse af [redacted] under ophold på en institution uden samtykke fra [redacted] (tvangsundersøgelse), idet dette blev vurderet nødvendigt for at afgøre, om der var åbenbar risiko for alvorlig skade på [redacted] sundhed og udvikling. Det fremgår endvidere af den endelige godkendelse af foranstaltningen af 20. september 2011, at afgørelsen om gennemførelse af undersøgelse af [redacted] under ophold på institution havde gyldighed indtil undersøgelsen var afsluttet, dog højst 2 måneder fra næstformandens afgørelse den 14. september 2011. Det blev samtidigt godkendt, at det var nødvendigt af hensyn til [redacted] sundhed og udvikling, at samværet mellem [redacted] skulle foregå under overværelse af en repræsentant fra kommunen, at der var brev-, mail- og telefonkontrol ved [redacted] kontakt til [redacted] samt at [redacted] opholdssted ikke skulle oplyses overfor [redacted] og netværket.

Den 29. september 2011 henvendte [redacted] sig til Rigspolitiet og afleverede sit [redacted] pas samt et [redacted] pas på [redacted]. Rigspolitiet orienterede hende om, at [redacted] Kommune havde besluttet, at [redacted] skulle undersøges på en institution uden samtykke fra hende, samt at [redacted] Kommune samtidig havde ansøgt Udlændingestyrelsen om opholdstilladelse på hendes og hendes barns vegne og i den forbindelse endvidere havde anmodet om udsættelse af udrejsefristen. [redacted] oplyste, at hun ønskede at medvirke til en udsendelse til [redacted] men kun på den betingelse, at hun udrejste sammen med sit barn. Rigspolitiet orienterede hende samtidig om, at der snarest ville blive planlagt for en ud-

sendelse, såfremt hun ikke fik opholdstilladelse i Danmark, herunder at ansøgningen blev tillagt opsættende virkning.

Den 3. oktober 2011 meddelte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) udlændingene afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Udlændingene blev samtidig pålagt fortsat at udrejse straks, jf. den af Udlændingestyrelsen fastsatte udrejsefrist.

Den 12. oktober 2011 afviste Udlændingestyrelsen, at ansøgningen i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1 kunne indgives i Danmark, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 5. Udlændingene blev samtidig pålagt fortsat at udrejse straks.

Den 13. oktober 2011 orienterede Rigspolitiet Udlændingestyrelsen om, at [redacted] samt hendes barnebarn skulle udsendes den 18. oktober 2011, og spurgte i den forbindelse, hvorvidt der var udsendelsehindringer i sagen. Rigspolitiet orienterede samtidig om, at [redacted] Kommune havde "tvangs-fjernet" [redacted] og på denne baggrund havde søgt om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Rigspolitiet orienterede endvidere Udlændingestyrelsen om, at [redacted] ønskede at blive i Danmark, hvis hun fik samvær med barnet. Endelig oplyste Rigspolitiet, at Udlændingestyrelsen den 12. oktober 2011 havde afvist, at der kunne indgives ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Den 17. oktober 2011 oplyste Udlændingestyrelsen til Rigspolitiet, at der ikke var udsendelsehindringer i sagen.

Den 17. oktober 2011 orienterede Rigspolitiet [redacted] om, at der den 3. oktober 2011 var meddelt afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, samt at Udlændingestyrelsen den 12. oktober 2011 havde afvist, at der kunne indgives ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Udlændingen oplyste herefter, at hun ønskede at udrejse til [redacted] men at hun under ingen omstændigheder ville udrejse uden sit barnebarn. Rigspolitiet orienterede hende om, at hun ville blive udsendt dagen efter, og at hendes barnebarn forinden ville blive afleveret på det asylcenter, hvor hun boede.

Den 18. oktober 2011 om formiddagen henvendte Rigspolitiet sig på den institution, hvor [redacted] var indlogeret til videre undersøgelser, og orienterede [redacted] om - i overværelse af forstanderen og en socialpædagog - at [redacted] senere samme dag skulle udrejse til [redacted] sammen med [redacted]. Det fremgår videre, at Rigspolitiet om eftermiddagen den 18. oktober 2011 hentede [redacted] på institutionen, og at [redacted] - sammen med en medfølgende socialpædagog - blev kørt

til [redacted] på asylcentret, hvor de blev genforenet. Det fremgår videre, at de samme dag blev påset udsendt til [redacted] samt at udsendelsen forløb uden problemer.

Det fremgår videre af politirapport af 18. oktober 2011, at [redacted] – i den for de sociale myndigheder verserende sag – var repræsenteret ved en navngiven advokat, og at denne advokat på udlændingens vegne og over for [redacted] Kommune havde ønsket, at [redacted] blev udsendt sammen med sit barnebarn.

2. Rigspolitiets bemærkninger til sagens forløb:

Det følger af udlændingelovens § 30, stk. 1, at en udlænding, der ikke (længere) har ret til at opholde sig her i landet, f.eks. efter afslag på en ansøgning om asyl, skal udrejse af landet. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. § 30, stk. 2, 1. pkt.

Politiets opgave er således udelukkende at effektuere de af udlændingemyndighederne truffne afgørelser om afslag på ophold i Danmark i form af en udsendelse.

Politiet kan således ikke træffe afgørelse om, hvorvidt en udlænding har ret til ophold i Danmark, ligesom politiet ej heller har kompetence til at udsætte en udrejsefrist/tillægge en ansøgning opsættende virkning.

Afgørelser om ret til ophold i Danmark træffes af udlændingemyndighederne, og i tilfælde af afslag på opholdstilladelse fastsætter udlændingemyndighederne samtidig en udrejsefrist. Politiet lægger såvel udlændingemyndighedernes afgørelser om afslag som udsendelsesdestination til grund og kan således ikke efterprøve udlændingemyndighedernes afgørelser. Før Rigspolitiet i forbindelse med behandlingen af udsendelsessagen kendskab til (nye) oplysninger, som kan være relevante for udlændingemyndighederne i forhold til spørgsmålet om ophold/udsættelse af udrejsefristen, orienterer Rigspolitiet – medmindre udlændingen har en partsrepræsentant – udlændingemyndighederne herom.

I den konkrete sag, der omhandlede en tvangsundersøgelse (og ikke en tvangsanbringelse) foretog Rigspolitiet på baggrund af de oplysninger, som blev modtaget fra [redacted] Kommune, sagen for Udlændingestyrelsen og spurgte hvorvidt der var udsendelseshindringer i sagen.

Udlændingestyrelsen svarede på forespørgslen, at der ikke var udsendelseshindringer i sagen. På denne baggrund blev udsendelsen effektueret.

Rigspolitiet finder således at have handlet korrekt, herunder havde underrettet rette myndighed forud for udsendelsen med henblik på en afklaring af, hvorvidt der var udsendelseshindringer i sagen.

Sager, hvor der indgår såvel forhold af udlændingeretligt karakter som forhold inden for det socialretlige område forekommer i yderst begrænset omfang. Begge regelsæt er yderst komplicerede, og snitfladerne mellem disse, herunder hvilke hensyn der vægter tungest, ses ikke nærmere beskrevet.

Rigspolitiet finder på den baggrund, at der med fordel vil kunne fastsættes nærmere retningslinjer for, hvordan procedurene i sådanne sager skal være, herunder med en nærmere præcisering af de forskellige aktørers ansvar og forpligtelser."

En kopi af Rigspolitiets redegørelse af 5. september 2014 vedlægges.

4. Justitsministeriet har noteret sig, at Udlændingestyrelsen efter en fornyet gennemgang af sagen finder, at styrelsen burde have tilladt, at ansøgningen om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, blev indgivet her i landet, jf. § 9 c, stk. 6, idet hensynet til barnets tarv talte herfor.

Justitsministeriet har endvidere noteret sig, at Udlændingestyrelsen finder, at der er grundlag for at antage, at [redacted] kunne være meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, idet [redacted] Kommune vurderede, at der var grundlag for at opretholde anbringelsen uden samtykke fra [redacted]. Ministeriet har i den forbindelse også noteret sig, at styrelsen finder at der er grundlag for at vurdere, om [redacted] kan meddeles opholdstilladelse med henvisning til hendes familiemæssige tilknytning til [redacted].

I forlængelse heraf har Justitsministeriet noteret sig, at Udlændingestyrelsen som led i den fornyede sagsbehandling vil kontakte de pågældende for bl.a. at høre, om de ønsker at vende tilbage til Danmark.

Endelig har Justitsministeriet for så vidt angår Udlændingestyrelsen noteret sig, at styrelsen finder det beklageligt, at styrelsen afviste at lade ansøgningen om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, indgive her i landet, og at styrelsen på baggrund af den konkrete sag har taget initiativ til at udarbejde præcise retningslinjer for håndteringen af sager, der vedrører tvangsfjernede børn.

Med hensyn til Rigspolitiet har Justitsministeriet noteret sig, at Rigspolitiet på baggrund af de oplysninger, som blev modtaget fra [redacted] Kommune, forelagde sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på at få oplyst, om der var udsendelseshindringer i sagen, og at styrelsen oplyste, at der ikke var udsendelseshindringer.

5. Justitsministeriet skal hertil indledningsvist bemærke, at udlændingemyndighederne skal være særlig opmærksomme på sager, der involverer børn, som er anbragt uden for hjemmet. Det gælder uanset, om der er tale om en tvangsanbringelse eller en frivillig anbringelse.

Tvangsanbragte børn må således, som der også henvises til i ombudsmandens brev af 30. juni 2014, antages at have behov for den danske stats beskyttelse, jf. FN's Børnekonvention og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 8, og kan som udgangspunkt ikke henvises til at tage ophold i et andet land eller udrejse sammen med forældrene. Det gør sig også gældende for børn, som er frivilligt anbragt, men hvor betingelserne for tvangsmæssig anbringelse tillige er opfyldt.

Justitsministeriet finder det derfor også særdeles beklageligt og kritisabelt, at Udlændingestyrelsen afviste indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at styrelsen både af [redacted] Kommune den 27. september 2011 og af Rigspolitiet den 13. oktober 2011 blev gjort opmærksom på problemstillingen, ligesom Dansk Røde Kors allerede den 8. september 2011 orienterede Udlændingestyrelsen om sagen.

Justitsministeriet finder derimod ikke, at der er grundlag for at kritisere Rigspolitiets håndtering af sagen. Rigspolitiet findes således at have handlet korrekt ved at forelægge sagen for Udlændingestyrelsen forud for udsendelsen med henblik på at få afklaret, om der på baggrund af oplysningerne om den tvangsmæssige anbringelse var udsendelseshindringer.

Som det fremgår ovenfor har Udlændingestyrelsen på baggrund af sagen taget initiativ til at udarbejde præcise retningslinjer for håndteringen af sager, der vedrører tvangsfjernede børn.

Det kan herudover oplyses, at Rigspolitiet den 29. september 2014 har udsendt interne retningslinjer for behandlingen af sager, hvor et barn er undergivet en tvangsmæssig foranstaltning besluttet af kommunen. Det fremgår heraf, at sagsbehandleren i sådanne sager skal kontakte kommu-

nen og underrette denne om, at der planlægges en udsendelse, således at kommunen kan få mulighed for at tage stilling til en eventuel ændring af foranstaltningen. Det fremgår videre, at sagen skal sendes til Juridisk Sekretariat i NUC med henblik på en vurdering af den videre behandling af sagen, herunder om andre myndigheder skal inddrages. Kopi af retningslinjerne vedlægges.

Justitsministeriet kan i forlængelse heraf oplyse, at ministeriet på baggrund af denne sag vil indkalde Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet til et møde for at drøfte behovet for at fastsætte nærmere retningslinjer for samarbejdet mellem de forskellige myndigheder. Der er således efter ministeriets opfattelse behov for også at inddrage de sociale myndigheder, idet det er afgørende, at samarbejdet mellem disse og udlændingemyndighederne fungerer.

Justitsministeriet vil orientere ombudsmanden om udfaldet af mødet.

6. For så vidt angår Justitsministeriets besvarelse af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitikks spørgsmål nr. 132, skal ministeriet bemærke, at besvarelsen endnu ikke foreligger. Ministeriet skal endvidere bemærke, at spørgsmålet nu har nr. 565. Ministeriet vil fremsende en kopi af besvarelsen når denne foreligger.

Med venlig hilsen

Thomas Fordal-Mortensen

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Dato: 8. september 2014
Sagnummer: 14/102821

Redegørelse til Justitsministeriet i sagen vedr. de [redacted] statsborgere [redacted] og hendes barnebarn [redacted]

Justitsministeriet har på baggrund af en henvendelse fra Folketingets Ombudsmand ved e-post af 1. august 2014 anmodet Udlændingestyrelsen om en redegørelse i sagen vedrørende de [redacted] statsborgere [redacted], født den [redacted] PersonID [redacted], og hendes barnebarn [redacted] PersonID [redacted], født den [redacted].

Nedenfor følger en gennemgang af sagens oplysninger (1) samt styrelsens bemærkninger til sagen (2).

1. Sagsfremstilling

[redacted] indrejste i Danmark den 17. marts 2010 sammen med sit barnebarn [redacted] og søgte asyl. Hun rejste imidlertid videre til Sverige, hvor hun den 23. marts 2010 søgte om asyl.

Danmark accepterede den 15. april 2010 at tage hende tilbage i medfør af Dublin-forordningen.

Migrationsverket i Sverige meddelte den 12. maj 2010, at [redacted] og hendes barnebarn var forsvundet, og at tilbageførslen til Danmark måtte udskydes til senest den 15. oktober 2011.

Den 4. marts 2011 søgte [redacted] på ny om asyl i Danmark, idet hun var genindrejst i Danmark.

Den 16. marts 2011 besluttede styrelsen, at [redacted] skulle anses for ledsaget af [redacted], der havde fremlagt kopi af en afgørelse af 1. september 2003 fra Center for Social og Arbejde i [redacted] Kommune, [redacted], hvorved hun officielt udpegedes som værg for barnet.

Den 18. marts 2011 meddelte Udlændingestyrelsen hende afslag på asyl i åbenbart grundløs hast-proceduren. Afgørelsen omfattede også barnebarnet [redacted] Udrejselisten blev fastsat til straks. Afgørelsen blev forkyndt for [redacted] den 10. maj 2011.

Den 7. juli 2011 modtog styrelsen en henvendelse fra Asylcenter [redacted] med anmodning om, at barnebarnet blev vurderet som værende uledsaget, da man fandt, at [redacted] ikke var i stand til at tage sig af [redacted].

Den 8. juli 2011 oplyste Asylcenter [redacted] endvidere, at personalet på centret var meget bekymrede for [redacted] og havde foretaget flere indberetninger til [redacted] Kommunes sociale myndigheder.

Styrelsen oplyste den 8. juli 2011 til Asylcenter [redacted] at man anså [redacted] for ledsaget af [redacted] og at der på den baggrund ikke ville blive foretaget en ny ledsagevurdering. Styrelsen oplyste endvidere, at man havde lagt oplysningerne om de familiemæssige forhold til grund og ikke fandt grundlag for at oversætte eller søgthedsvurdere det fremlagte dokument vedr. værgemål.

Røde Kors forhåndsorienterede ved e-mail af 8. september 2011 Udlændingestyrelsen (Forsørgelseskontoret) om formandsbeslutning i [redacted] Kommune angående anbringelse uden for hjemmet m.m. af [redacted] pr. 8. september 2011. Røde Kors oplyste samtidig, at afgørelsen ville blive forelagt kommunens Børne- og Ungedvalg den 14. september 2011.

Ved brev af 27. september 2011 meddelte [redacted] Kommune Udlændingestyrelsen, at [redacted] siden 8. september 2011 havde været anbragt på institution uden samtykke fra [redacted]. Det oplystes endvidere, at [redacted] havde udvist bekymrende adfærd, idet [redacted] havde truet med kniv og havde optrådt seksuelt grænseoverskridende over for mindre børn. Der var endvidere mistanke om, at [redacted] havde slået barnebarnet. [redacted] Kommune oplyste endvidere i brevet, at man vurderede, at [redacted] skulle blive i Danmark og ansøgte på den baggrund om opholdstilladelse efter udlændingeovens § 9 c, stk. 1, til både [redacted].

Den 3. oktober 2011 meddelte det tidligere Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration [redacted] afslag på humanitær opholdstilladelse.

Den 12. oktober 2011 oplyste [redacted] Kommune til styrelsen bl.a., at [redacted] Kommune havde fået vurderet, at værgemåls-dokumentet var søgte.

Den 12. oktober 2011 traf styrelsen (1. Asylkontor) afgørelse om at afvise, at ansøgningen om opholdstilladelse efter udlændingeovens § 9 c, stk. 1, kunne indgives her i landet, jf. udlændingeovens dagældende § 9 c, stk. 5 (nu § 9 c, stk. 6). Styrelsen henviste i afgørelsen til, at [redacted] ikke havde lovligt ophold i Danmark, og at styrelsen ikke fandt, at der forelå oplysninger om sådanne forhold, at ansøgningen som følge af Danmarks internationale forpligtelser alligevel kunne indgives her i landet. Styrelsen oplyste i afgørelsen, at det fortsat påhvilede [redacted] at udrejse af landet straks.

Den 13. oktober 2011 oplyste Rigspolitiet til styrelsen, at udsendelsen af [redacted] var planlagt til den 18. oktober 2011, at [redacted] var tvangsjetset af [redacted] Kommune, og at [redacted] gerne ville blive i Danmark, hvis hun kunne få samkvem med [redacted]. På den baggrund anmodede Rigspolitiet om oplysninger om, hvorvidt der forelå udsendelsehindringer i sagen.

Den 17. oktober 2011 oplyste styrelsen (1. Asylkontor) til Rigspolitiet, at der ikke forelå udsendelsehindringer i sagen.

Det fremgår af Rigspolitiets rapport af 18. oktober 2011, at Rigspolitiet den 18. oktober 2011 hentede [redacted] på institutionen, hvor [redacted] var anbragt, med henblik på udsendelse til [redacted] samme dag.

Ved brev af 27. oktober 2011 søgte Røde Kors om dækning af udgifterne til [redacted] anbringelse for perioden 8. september 2011 til og med den 30. november 2011. Der blev herudover søgt om fortsat godkendelse af støtteperson i klub og på centeret som et alternativ til anbringelse uden for hjemmet i perioden fra den 20. august 2011 og frem til 4. september 2011, dækning af udgifter til overvåget og ledsaget samvær samt dækning af udgifter til advokatbistand i forbindelse med møder i Børne- og Ungevalget i [redacted] Kommune.

Udlændingestyrelsen modtog med ansøgningen kopi af afgørelser fra [redacted] Kommune om iværksættelse af anbringelsen samt kopi af den rapport om [redacted] som blev udfærdiget i forbindelse med anbringelsen.

Det fremgår af de fremsendte bilag til ansøgningen, at formanden for Børne- og Ungeudvalget i [redacted] Kommune den 8. september 2011 traf beslutning om at anbringe [redacted] uden for hjemmet til undersøgelse på en institution i medfør af servicelovens §§ 51 og 75. Der blev endvidere truffet afgørelse om overvåget samvær og brev-, telefon- og mailkontrol. [redacted] blev samme dag anbragt på behandlingshjemmet [redacted].

Det fremgår af beslutningen, at [redacted] Kommune har modtaget flere underretninger fra Asylcenter [redacted] angående bekymring for [redacted] trivsel, herunder indberetninger om, at [redacted] har truet med kniv, er involveret i hærværk og tyveri, og at [redacted] har optrådt seksuelt grænseoverskridende over for mindre børn. Der er endvidere modtaget indberetninger om, at [redacted] har oplyst, at [redacted] gentagne gange har slået [redacted] hvilket hun dog har benægtet.

Det fremgår videre af beslutningen, at der er udarbejdet en ledsagervurdering af en psykolog, som konkluderer, at [redacted] har behov for et socialpædagogisk behandlings- og skoletilbud, samt at [redacted] ikke vil være i stand til at understøtte en behandling af [redacted] men nærmere forstyrre denne, idet hun forsøger de konkrete problemer.

Der er herudover fra psykolog i Røde Kors-regi fremlagt en udtalelse om, at [redacted] har behov for rammer med struktur, ro og forudsigelighed for, at det vil være muligt at foretage en valid vurdering af [redacted] kognitive og behandlingssærlige behov. Det er på denne baggrund [redacted] Kommunes vurdering, at en ambulant undersøgelse af [redacted] ikke vil være tilstrækkelig, og der er derfor foresøgt indhentet samtykke fra [redacted] til undersøgelse udenfor hjemmet. [redacted] har ikke ønsket at samarbejde herom.

[redacted] Kommune konkluderer på baggrund af ovenstående, at det er nødvendigt at undersøge, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på [redacted] sundhed og udvikling.

Det er kommunens vurdering, at der er behov for en undersøgelse under ophold på en institution for at kunne vurdere [redacted] funktionsniveau, når [redacted] er adskilt fra [redacted]. Endvidere er det kommunens vurdering, at der er overhængende risiko for, at [redacted] forsvinder med [redacted] for at undgå en tvangsundersøgelse, inden sagen kan tages op på et ordinært møde i Børne- og Ungeudvalget. Der træffes derfor samtidig beslutning om overvåget samvær, brev-, mail- og telefonkontrol samt anonymisering af [redacted] opholdssted overfor [redacted] og hendes netværk.

Det fremgår videre af de vedlagte bilag, at Børne- og Ungeudvalget i [redacted] Kommune den 20. september 2014 endeligt godkendte beslutningen om gennemførelse af en undersøgelse

af [redacted] under ophold på institution i maksimalt 8 uger i henhold til servicelovens § 51, uden samtykke fra [redacted] samt at der i henhold til servicelovens § 71, stk. 3, 1. pkt., skulle iværksættes overvåget samvær, brev-, mail- og telefonkontrol samt anonymisering af [redacted] opholdssted overfor [redacted] og hendes netværk.

Der er til ansøgningen endvidere vedlagt kopi af beslutning af 14. oktober 2011 fra [redacted] Kommune, hvoraf det fremgår, at kommunen har truffet afgørelse om, at [redacted] kunne få oplyst, hvor [redacted] opholdt sig i forbindelse med den iværksatte undersøgelse af [redacted] men at kommunen samtidig oplyste [redacted] om, at dette ikke gav hende adgang til at besøge eller kontakte [redacted] uden for det aftalte samvær. [redacted] Kommune opretholdt herudover det overvågede samvær og brev-, mail- og telefonkontrollen.

Der er endvidere til ansøgningen fremlagt kopi af den rapport, som behandlingshjemmet [redacted] den 20. oktober 2011 fremsendte til [redacted] Kommune vedrørende undersøgelse af [redacted]

Det fremgår af rapporten, at [redacted] lider af en gennemgribende garderet og undgående holdning til sine omgivelser, som forhindrer [redacted] i at indgå i meningsfulde relationer til andre og at denne følelsesmæssige fejludvikling medfører massive adfærdsmæssige og skolemæssige vanskeligheder. [redacted] kognitive niveau er vanskeligt at fastslå, men det kan ikke udelukkes, at [redacted] trods en eventuel gennemsnitlig primær begavelse har vanskeligheder med konkretisering i tænkningen samt vanskeligheder ved visuel perception, analyse og organisering.

Det fremgår af rapporten vedrørende observationerne af samværet med [redacted] at kontakten har vist glimt af gensidig omsorg og bekymring og foremelse af et vist sammenhold, men at samværet overvejende har været præget af indholdelsesmæssig tomhed. Det fremgår vedrørende [redacted], at hun har samarbejdet i undersøgelsen, men har vist overraskende lidt interesse i at høre om, hvordan [redacted] oplever sin situation.

Det fremgår endvidere af rapporten, at [redacted] stærkt bekymrende seksualiserende adfærd i sammenhæng med [redacted] svage situationsfornemmelse gør, at [redacted] har et særligt behov for at blive beskyttet mod seksuel udnyttelse og prostitutionslignende forhold.

Endvidere konkluderes det, at [redacted] kun i ringe omfang formår at indleve sig i [redacted] problemer og komme [redacted] i møde på en tilstrækkelig hjælpsom måde.

Sammenfattende anbefales, at [redacted] tilbydes miljøterapeutisk behandling i døgnregi med henblik på at afhjælpe [redacted] følelsesmæssige, sociale og faglige vanskeligheder, og at specialundervisning bør indgå som en integreret del af døgnbehandlingen. Endvidere anbefales samvær med [redacted] hver 14. dag i 2 timer med henblik på, at [redacted] kan bibeholde sin tilknytning til moren og sin kulturelle baggrund, og at behovet for overvågning af samværet må bero på en vurdering af risikoen for bortførelse.

Den 3. november 2011 oplyste styrelsen (Ægtefællekontoret) til [redacted] Kommune, at styrelsen havde taget ansøgningen om opholdsstilladelse af 27. september 2011 under behandling, og at [redacted] havde ret til at opholde sig i landet under søgens behandling.

Ved brev af 26. november 2011 anmodede styrelsen (Ægtefællekontoret) [redacted] Kommune om at se bort fra brevet af 3. november 2011, idet styrelsen allerede havde taget stilling til ansøgningens indgivelse den 12. oktober 2011.

Udlændingestyrelsen (Forsørgelseskontoret) godkendte den 3. januar 2012 udgifterne til anbringelse af [redacted], dog med undtagelse af udgifterne til advokatbistand i forbindelse med møder i Børne- og Ungsudvalget i [redacted] Kommune.

Ved brev af 9. januar 2012 rettede [redacted] Kommune henvendelse til styrelsen på baggrund af erfaringerne i sagen. [redacted] Kommune anmodede styrelsen om at udarbejde retningslinjer for kommunerne i sager om tvangsanbragte børn, hvor familien skulle udsendes. [redacted] Kommune udtrykte utilfredshed med, at styrelsen efter udsendelsen af [redacted] den 3. november 2011 havde truffet afgørelse om, at de kunne blive i Danmark, mens man den 12. oktober 2011 havde truffet afgørelse om at afvise ansøgningen om opholdstilladelse.

2. Bemærkninger

Udlændingestyrelsen finder efter en fornyet gennemgang af sagen, at styrelsen burde have tilladt, at ansøgningen af 27. september 2011 om opholdstilladelse til [redacted] efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, blev indgivet her i landet, jf. udlændingelovens dagældende § 9 c, stk. 5 (nu § 9 c, stk. 6), idet hensynet til barnets tarv talte herfor.

Styrelsen finder således, at der på baggrund af de i sagen foreliggende oplysninger er grundlag for at antage, at [redacted] kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Styrelsen lægger i den forbindelse vægt på, at [redacted] Kommune vurderede, at der var grundlag for at opretholde anbringelsen uden samtykke fra [redacted].

Styrelsen finder tilsvarende, at der er grundlag for at vurdere, om [redacted] kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Vurderingen vil tage udgangspunkt i de hensyn, der har fundet udtryk i det tidligere Integrationsministeriums notat af 22. juni 2011 om samspillet mellem udlændingelovens regler, de familieretlige regler og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8 i relation til meddelelse af opholdstilladelse til forældre til herboende børn, som er anbragt uden for hjemmet.

Styrelsen vil som led i den fornyede sagsbehandling kontakte de pågældende for at indhente yderligere oplysninger, herunder om deres aktuelle situation og ønsker om at vende tilbage til Danmark.

Styrelsen vil orientere [redacted] Kommune om ovenstående og besvare brevet af 9. januar 2012.

Udlændingestyrelsen anser det som særdeles beklageligt, at styrelsen den 27. september 2011 afviste at lade ansøgningen indgive her i landet.

Udlændingestyrelsen har bl.a. på baggrund af den konkrete sag taget initiativ til at udarbejde præcise retningslinjer for håndtering af sager, der vedrører tvangsanbragte børn.

RIGSPOLITIET

POLITI

Justitsministeriet
Att.: Kontoret for Humanitært Ophold
og Udsendelser
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 5. september 2014
J.nr: 2014-5132-70 / BSP

POLITIRÅDET
NATIONALT
UDLÆNDRINGECENTER (NUC)

Postadresse:
Folketorvet 14
1780 København V

Bevogtadresse:
Ejby Industivej 125
2000 Gladsbæk

Telefon: 33 14 00 00
E-mail: nuc@polit.dk
Fax: 45 18 00 30
Web: www.polit.dk

Redegørelse i sagen vedrørende de [redacted] statsborgere [redacted] og hendes børn [redacted]

Ved e-mail af 27. august 2014 har Justitsministeriet anmodet Rigspolitiet om en redegørelse i ovennævnte konkrete sag. Baggrunden herfor er en henvendelse fra Folketingets Ombudsmand i sagen. Justitsministeriet har til brug for Rigspolitiets redegørelse videregivet Udlændingestyrelsens redegørelse i sagen.

Nedenfor følger en gennemgang af sagens faktiske omstændigheder (1) samt Rigspolitiets bemærkninger til sagen (2).

1. Sagens faktiske omstændigheder:

Ved Udlændingestyrelsens afgørelse af 18. marts 2011 blev udlændingene meddelt endeligt afslag på asyl, efter at asylsagen havde været behandlet i proceduren for ibenhart grundløse asylansøgninger. Det blev samtidig besluttet, at udlændingene skulle udrejses straks.

Den 10. maj 2011 forkyndte Rigspolitiet Udlændingestyrelsens afgørelse af 18. marts 2011 for [redacted]. Hun oplyste i den forbindelse, at hun og hendes børn [redacted] søgte at medvirke til en udsendelse til [redacted] såfremt hun ikke blev meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

I forbindelse med udrejskontrol hos Rigspolitiet den 28. juli 2011 oplyste [redacted], at hun og [redacted] fortsat søgte at medvirke til en udsendelse til [redacted] når hun havde modtaget deres [redacted] pas. Hun oplyste samtidig, at hun ville modtage passene inden for de næste 2-3 uger.

Den 27. september 2011 modtog Rigspolitiet materiale fra [redacted] Kommune, hvor [redacted] Kommune orienterede om, at de på vegne af udlændingene samme

dato havde ansøgt Udlændingestyrelsen om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, og på den baggrund havde anmodet om udsættelse af udrejsefristen. Baggrunden herfor var, at [redacted] var indlogeret til undersøgelse på en institution. [redacted] Kommune vedlagde i den forbindelse materiale, hvoraf fremgår, at næstformanden for Børn og Ungedvalget den 14. september 2011 traf en foreløbig afgørelse omkring tvangsundersøgelse af [redacted] jf. lov om social service § 75, stk. 1. Det fremgår videre af materialet, at næstformandens beslutning blev forelagt Børn og Ungedvalget den 20. september 2011, som samme dato endeligt godkendte, at der skulle gennemføres en undersøgelse af [redacted] under ophold på en institution uden samtykke fra [redacted] (tvangsundersøgelse), idet dette blev vurderet nødvendigt for at afgøre, om der var fare for alvorlig skade på [redacted] sundhed og udvikling. Det fremgår endvidere af den endelige godkendelse af foranstaltningen af 20. september 2011, at afgørelsen om gennemførelse af undersøgelse af [redacted] under ophold på institution havde gyldighed indtil undersøgelsen var afsluttet, dog højst 2 måneder fra næstformandens afgørelse den 14. september 2011. Det blev samtidig godkendt, at det var nødvendigt af hensyn til [redacted] sundhed og udvikling, at samværet mellem [redacted] skulle foregå under overvågning af en repræsentant for kommunen, at der var brev-, mail- og telefonkontrol ved [redacted] kontakt til [redacted] samt at [redacted] opholdssted ikke skulle oplyses overfor [redacted] og netværket.

Den 29. september 2011 henvendte [redacted] sig til Rigspolitiet og afleverede sit [redacted] pas samt et [redacted] pas på [redacted]. Rigspolitiet orienterede hende om, at [redacted] Kommune havde besluttet, at [redacted] skulle undersøges på en institution uden samtykke fra hende, samt at [redacted] Kommune samtidig havde ansøgt Udlændingestyrelsen om opholdstilladelse på hendes og hendes børnebarns vegne og i den forbindelse endvidere havde anmodet om udsættelse af udrejsefristen. [redacted] oplyste, at hun ønskede at medvirke til en udsendelse til [redacted] men kun på den betingelse, at hun udrejste sammen med sit børnebarn. Rigspolitiet orienterede hende samtidig om, at der snarest ville blive pålagt for en udsendelse, såfremt hun ikke fik opholdstilladelse i Danmark, herunder at ansøgningen blev tillagt opsættende virkning.

Den 3. oktober 2011 meddelte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) udlændingene adgang på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Udlændingene blev samtidig pålagt fortsat at udrejse straks, jf. den af Udlændingestyrelsen fastsatte udrejsefrist.

Den 12. oktober 2011 afviste Udlændingestyrelsen, at ansøgningen i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kunne indgives i Danmark, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 5. Udlændingene blev samtidig pålagt fortsat at udrejse straks.

Den 13. oktober 2011 orienterede Rigspolitiet Udlændingestyrelsen om, at [redacted] samt hendes børnebarn skulle udsendes den 18. oktober 2011, og

spurgte i den forbindelse hvorvidt der var udsendelsehindringer i sagen. Rigspolitiet orienterede samtidig om, at [redacted] Kommune havde "tvangs fjernet" [redacted] og på denne baggrund havde søgt om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Rigspolitiet orienterede endvidere Udlændingestyrelsen om, at [redacted] ønskede at blive i Danmark, hvis hun fik samvær med barnet. Endelig oplyste Rigspolitiet, at Udlændingestyrelsen den 12. oktober 2011 havde afvist, at der kunne indgives ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Den 17. oktober 2011 oplyste Udlændingestyrelsen til Rigspolitiet, at der ikke var udsendelsehindringer i sagen.

Den 17. oktober 2011 orienterede Rigspolitiet [redacted] om, at der den 3. oktober 2011 var meddelt afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, samt at Udlændingestyrelsen den 12. oktober 2011 havde afvist, at der kunne indgives ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Udlændingen oplyste herefter, at hun ønskede at udrejse til [redacted], men at hun under ingen omstændigheder ville udrejse uden sit barnebarn. Rigspolitiet orienterede hende om, at hun ville blive udsendt dagen efter, og at hendes barnebarn forinden ville blive afleveret på det asylcenter, hvor hun boede.

Den 18. oktober 2011 om formiddagen henvendte Rigspolitiet sig på den institution, hvor [redacted] var indlogeret til videre undersøgelser, og orienterede [redacted] om – i overværelse af forstudereren og en socialpædagog – at [redacted] senere samme dag skulle udrejse til [redacted] sammen med [redacted]. Det fremgår videre, at Rigspolitiet om eftermiddagen den 18. oktober 2011 hentede [redacted] på institutionen, og at [redacted] – sammen med en medfølgende socialpædagog – blev kørt til [redacted] på asylcentret, hvor de blev genforenet. Det fremgår videre, at de samme dag blev påst udsendt til [redacted] samt at udsendelsen forløb uden problemer.

Det fremgår videre af politirapport af 18. oktober 2011, at [redacted] – i den for de sociale myndigheder væsentlige sag – var repræsenteret ved en navngiven advokat og at denne advokat på udlændingens vegne og over for [redacted] Kommune havde søkt, at [redacted] blev udsendt sammen med sit barnebarn.

2. Rigspolitiets bemærkninger til sagens forløb:

Det følger af udlændingelovens § 30, stk. 1, at en udlending, der ikke (længere) har ret til at opholde sig her i landet, f.eks. efter afslag på en ansøgning om asyl, skal udrejse af landet. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejse, jf. § 30, stk. 2, 1. pkt.

Politiets opgave er således udelukkende at effektuere de af udlændingemyndighederne trafte afgørelser om afslag på ophold i Danmark i form af en udsendelse.

Politiets kan således ikke træffe afgørelse om, hvorvidt en udlænding har ret til ophold i Danmark, ligesom politiet ej heller har kompetence til at udsætte en udrejsefrist/tillægge en anægning opsættende virkning.

Afgørelser om ret til ophold i Danmark træffes af udlændingemyndighederne, og i tilfælde af afslag på opholdstilladelse fastsætter udlændingemyndighederne samtidig en udrejsefrist. Politiet lægger såvel udlændingemyndighedernes afgørelser om afslag som udsendelsesdestination til grund og kan således ikke efterprøve udlændingemyndighedernes afgørelser. Før Rigspolitiet i forbindelse med behandlingen af udsendelsesagen kendskab til (nye) oplysninger, som kan være relevante for udlændingemyndighederne i forhold til spørgsmålet om ophold/udsættelse af udrejsefristen, orienterer Rigspolitiet - medmindre udlændingen har en partsrepræsentant - udlændingemyndighederne herom.

I den konkrete sag, der omhandlede en tvangsundersøgelse (og ikke en tvangsanbringelse) forelagde Rigspolitiet på baggrund af de oplysninger, som blev modtaget fra [redacted] Kommune, sagen for Udlændingestyrelsen og spurgte hvorvidt der var udsendeshindringer i sagen.

Udlændingestyrelsen svarede på forespørgslen, at der ikke var udsendeshindringer i sagen. På denne baggrund blev udsendelsen effektueret.

Rigspolitiet finder således at have handlet korrekt, herunder at have underrettet rette myndighed forud for udsendelsen med henblik på en afklaring af, hvorvidt der var udsendeshindringer i sagen.

Sager, hvor der indgår såvel forhold af udlændingerettig karakter som forhold inden for det sociale retlige område forekommer i yderst begrænset omfang. Begge regelset er yderst komplicerede, og sammenhængen mellem disse, herunder hvilke hensyn der vægter tungest, ses ikke nærmere beskrevet.

Rigspolitiet finder på denne baggrund, at der med fordel vil kunne fastsættes nærmere retningslinjer for, hvordan procedurerne i sådanne sager skal være, herunder med en nærmere præcisering af de forskellige aktørers ansvar og forpligtelser.

Med venlig hilsen

Hans-Viggo Jensen
Sanierrådsgiver

////////////////

Interne retningslinjer nr. 3/2014 - vedrørende behandlingen af sager, hvor et barn er undergivet en tvangsmæssig foranstaltning besluttet af kommunen

Det forekommer i yderst sjældne tilfælde, at NUC i en udsendelsessag får viden om, at et barn i en familie, der skal udsendes, er undergivet tvangsmæssige foranstaltninger besluttet af en kommune i medfør af lov om social service.

I sådanne tilfælde skal sagsbehandleren altid:

1. Kontakte den relevante kommune og underrette denne om, at der planlægges en udsendelse, således at kommunen kan få mulighed for at tage stilling til en eventuel ændring af foranstaltningen.
2. Via nærmeste leder sende sagen til Juridisk Sekretariat med henblik på en vurdering af den videre behandling af sagen, herunder hvorvidt andre myndigheder skal inddrages.

Børn, som er undergivet en tvangsmæssig foranstaltning besluttet af kommunen i medfør af lov om social service, må ikke udsendes, så længe foranstaltningen ikke er ophævet af kommunen.

Michael Hummel
vicepolitinspektør